

Interpellation till Individ- och familjenämndens ordförande Andreas Lundgren angående personlig assistans i Umeå kommun

Personliga assistenter i Umeå menar att arbetsvillkoren är så dåliga att det inte går att kombinera heltid med familjeliv, en tydlig kvinnofälla. Lagen om särskilt stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS) genererar enorma vinstuttag i välfärden vilket ivrigt påhejas av alliansens företrädare. LSS är den enskilt största sociala reformen där hela konstruktionen möjliggör att privata företag kan plocka ut så stora vinster som möjligt av skattemedel.

Alla politiska partier – från höger till vänster – behandlar rätten till assistans som politikens heta potatis. Ingen vågar på allvar lyfta den personliga assistansen och dess förutsättningar eftersom det handlar om de personer med grava och komplexa funktionshinder i behov av omfattande behov av stöd och hjälp i vardagen för att kunna leva som andra.

I den offentliga debatten om personlig assistans talas inte om de enorma vinster som assistansföretagen genererar, såväl stora vårdbolag som familjeföretag. De medel som staten tilldelar räcker inte för att kommunen ska kunna ta ett bredare ansvar såvida inte kommunen själv tillskjuter medel för att täcka komplexa behov. Samtidigt blir de medel som staten tillskjuter i andra änden enorma vinster i de privata assistansföretagen. Det handlar inte om att privata aktörer är bättre på ekonomi, utan väljer de s.k ”russinen i kakan”. Man vill gärna ha ärenden av mindre komplex karaktär, och kommunen står för bl a sjuklön och ofta stöd nattetid av nattpatrullen.

Kommunen måste hålla sina kostnader inom ramen för de statliga medel som tilldelas. Om kommunen istället täcker upp för de eventuella behov den enskilde har utöver Försäkringskassans beslut så finns ingen anledning för den enskilde att överklaga ett beslut. För de allra flesta assistansberättigade bryr sig mindre om vem som betalar utan att man får den hjälp man behöver. De assistansberättigade personerna är de enskilt mest utsatta kommuninvånarna med stora och omfattande funktionsnedsättningar, inte sällan både fysiskt och kognitivt.

Utifrån lagstiftningens utformning bör kommunen anställa jurister som går in och bistår den enskilde med att överklaga av beslut i de fall kommunen är utförare. Rent principiellt är det en felkonstruktion i lagstiftningen som går ut på att stödet till den enskilde ska vara en dragkamp mellan stat och kommun om vem som står för kostnaden. Detta gagnar varken den enskilde, skattebetalarna, kommunen eller medarbetarna.

Vänsterpartiet frågar därför

- Kommer du att som socialdemokratisk ordförande, utifrån ditt eget uttalande om lagstiftningen kring assistansen som ”ett perverterat system”, att medverka till att lyfta upp problemen med vad de stora vinstmarginalerna gällande

personlig assistans leder till i den nationella utredningen om vinster i välfärden?

- Kommer du att som ordförande verka för att kommunen i högre utsträckning bistår enskilda personer med överklagningar när Försäkringskassans fattar orimliga assistansbeslut?
- Hur tänker du som ordförande att man på sikt kan utveckla den kommunala personliga assistansen?

Ulrika Edman
Vänsterpartiet